Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2026/4853

18.9.2026

BESLUT AV UNIONENS HÖGA REPRESENTANT FÖR UTRIKES FRÅGOR OCH SÄKERHETSPOLITIK

av den 20 juli 2026

om anställningsvillkor för nationella experter som är utstationerade vid Europeiska utrikestjänsten

ADMIN(2026) 18

(C/2026/4853)

UNIONENS HÖGA REPRESENTANT FÖR UTRIKES FRÅGOR OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ([1]), särskilt artikel 6.3, och

av följande skäl:

1. Enligt artikel 6.3 i rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (*rådets beslut*) får den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (*utrikestjänsten*) i särskilda fall anlita ett begränsat antal specialiserade nationella experter (*nationella experter*).

2. Anställningsvillkoren i beslut HR(2014) 01 av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 4 februari 2014 om fastställande av anställningsvillkor för nationella experter som är utstationerade vid Europeiska utrikestjänsten, ändrat genom beslut HR(2014) 11 av den 16 december 2014, behöver uppdateras mot bakgrund av de konstruktiva erfarenheter som gjorts i samband med hanteringen av nationella experter under de senaste tolv åren.

3. Utstationering av nationella experter kan vara utrikestjänsten till nytta genom dessa experters stora kunnande och professionella erfarenhet, i synnerhet på områden där sådan sakkunskap inte är omedelbart tillgänglig inom utrikestjänsten. För att uppnå dessa mål är det lämpligt att fastställa villkor för utstationering av nationella experter som säkerställer att de har nödvändig sakkunskap på lämplig nivå. Det är också nödvändigt att säkerställa att nationella experter är aktivt knutna till sin nationella ursprungsförvaltning eller ursprungsorganisation.

4. Även om utrikestjänsten bör prioritera att locka till sig expertkunskap från EU-medlemsstaternas offentliga förvaltningar kan det också ligga i tjänstens intresse att i undantagsfall ta emot personal från internationella organisationer eller från ideella organisationer i EU:s medlemsstater, såsom forskningscentrum, universitet eller tankesmedjor. Det kan också ligga i tjänstens intresse att ta emot personal från tredjeländer. Sådana exceptionella utstationeringar bör övervägas noggrant för att säkerställa att EU:s intressen inte äventyras av privata intressen eller andra intressen.

5. Regler för urval av nationella experter bör säkerställa större öppenhet, en lämplig geografisk balans, en jämn könsfördelning och en meritbaserad urvalsprocess.

6. Anställningsvillkoren för nationella experter bör säkerställa att dessa fullständigt inlemmas i utrikestjänsten utan att särdragen i deras ställning påverkas. I detta sammanhang bör avdelningschefer uppmuntras att anordna en årlig dialog med nationella experter som de ansvarar för, för att ge återkoppling om deras arbetsprestationer och diskutera deras arbetsmiljö.

7. Tonvikten bör läggas på etik och i synnerhet på förebyggande av intressekonflikter som kan urskiljas under urvalsprocessen, skriftväxlingen eller utstationeringsperioden. Dessa skyldigheter bör likna dem som gäller för tjänstemän vid Europeiska utrikestjänsten enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (*tjänsteföreskrifterna*) för att säkerställa att nationella experter utför sina uppgifter helt och hållet i utrikestjänstens intresse.

8. Bestämmelser om avbrott i och avslutande av utstationeringen bör införas i syfte att skapa större klarhet.

([1]) EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.

9. Det är lämpligt att låta nationella experter omfattas av föräldraledighet enligt sina nationella bestämmelser eller sin arbetsgivares bestämmelser genom ett obetalt avbrott i utstationeringen.

10. Med beaktande av utrikestjänstens aktsamhetskrav bör ett effektivare skydd fastställas för nationella experter mot mobbning och sexuella trakasserier i den mening som avses i artikel 12a.3 och 12a.4 i tjänsteföreskrifterna. De regler som gäller för tjänstemän vid utrikestjänsten om begäranden om bistånd enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna och deras genomförandebestämmelser bör på motsvarande sätt gälla för nationella experter.

11. Arbetsgivaren förblir huvudansvarig för eventuella dagtraktamenten eller tillägg för levnadsvillkor under de nationella experternas utstationeringsperioder vid utrikestjänsten. Det är därför lämpligt att föreskriva att utrikestjänsten endast ska bevilja nationella experter ersättningar i den mån arbetsgivaren inte redan betalar ut motsvarande ersättningar. I händelse av överlappning ankommer det på utrikestjänsten att dra av motsvarande belopp som intjänats på nationell nivå från de ersättningar som beviljats av utrikestjänsten eller att, helt eller delvis, återkräva de ersättningar som fastställs i detta beslut.

12. Rätten till dagtraktamente bör baseras på samma kriterier för berättigande som det utlandstillägg för tjänstemän vid utrikestjänsten som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

13. Särskilda bestämmelser bör fastställas för nationella experter som tjänstgör vid unionsdelegationer. Skillnader i behandling mellan nationella experter från olika institutioner vid unionsdelegationerna bör i möjligaste mån undvikas, såvida inte sådana skillnader i behandling är vederbörligen motiverade och proportionella.

14. I händelse av evakuering från ett land bör det hänvisas till de finansiella och administrativa åtgärder som gäller för nationella experter.

15. Nationella experters diplomatiska status bör fastställas med beaktande av om utstationeringen sker vid utrikestjänstens högkvarter eller vid en unionsdelegation.

16. Särskilda bestämmelser bör fastställas för militärer som utstationerats vid utrikestjänsten för att ingå i Europeiska unionens militära stab (EUMS) eller det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar.

17. Militär och icke-militär utstationerad personal bör i princip omfattas av liknande regler när det gäller utstationeringsperioden och karensperioden.

18. Utstationering av yngre diplomater med mindre än tre års yrkeserfarenhet inom diplomattjänst i EU:s medlemsstater bör möjliggöras för att öka medvetenheten om EU:s utrikespolitik bland dem och ge dem möjlighet att bättre förstå utrikestjänstens arbetsmetoder och EU:s beslutsprocess på området yttre förbindelser.

19. Bestämmelser om utstationering av livvakter vid en unionsdelegation bör införas, särskilt för att hantera fall där det inte är möjligt eller lämpligt att anlita privata säkerhetsföretag, bland annat på grund av begränsningar enligt lokal lagstiftning. De utstationerade livvakterna bör i allmänhet tilldelas den diplomatiska titeln *attaché*, om inte annat överenskommits i varje enskilt fall.

20. Bestämmelser bör införas om regler för urval och utstationering av militära rådgivare.

21. Till följd av EU-medlemsstaternas gradvisa öppning av säkerhetsfunktioner, som tidigare varit förbehållna militärer, för icke-militär personal med liknande sakkunskap bör bestämmelser om utstationering av säkerhetsstyrkor vid EUMS vaktkapacitet införas.

22. Det bör klargöras att alla nationella experter hela tiden omfattas av sina nationella disciplinregler.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde och definitioner

1. Detta beslut ska tillämpas på nationella experter som är utstationerade vid Europeiska utrikestjänsten av EU-medlemsstaternas offentliga förvaltningar.

2. I undantagsfall, som godkänts i tjänstens intresse av den generaldirektör för resurshantering som avses i artikel 4.3 a andra stycket i rådets beslut 2010/427/EU (*generaldirektören för resurshantering*), ska detta beslut också tillämpas på experter som utstationerats vid utrikestjänsten av

a) offentliga förvaltningar i tredjeländer,

b) internationella organisationer,

c) ideella organisationer som är etablerade i EU:s medlemsstater, såsom forskningscentrum, universitet och tankesmedjor.

Experter vars utstationering godkänts enligt denna punkt ska vid tillämpning av detta beslut också benämnas nationella experter.

3. I detta beslut avses med

— *unionsdelegation*: en EU-delegation eller ett EU-representationskontor i ett tredjeland eller vid en internationell organisation i den mening som avses i artikel 221 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

— *arbetsgivare*: den offentliga förvaltning i EU-medlemsstaten eller tredjelandet, den internationella organisation eller den ideella organisation som anställer den expert som utstationeras vid utrikestjänsten i enlighet med detta beslut.

— *offentlig förvaltning*: all förvaltning på central, federal och regional nivå i medlemsstaten eller tredjelandet, särskilt ministerier, regerings- och parlamentskanslier och lokala myndigheters och byråers förvaltning, samt statens och sådana myndigheters decentraliserade förvaltning.

Artikel 2

Villkor för utstationering

1. Den sökande experten ska den dag då intresseanmälan för utstationering avsänds

a) vara medborgare i en EU-medlemsstat, såvida inte generaldirektören för resurshantering av vederbörligen motiverade skäl beviljar ett undantag i tjänstens intresse; ett sådant undantag får endast beviljas nationella experter som tjänstgör i Bryssel,

b) ha en utbildningsnivå som motsvarar avslutade universitetsstudier på minst tre år styrkt med examensbevis, eller, om det ligger i tjänstens intresse, yrkesutbildning på en likvärdig nivå,

c) ha minst tre års yrkeserfarenhet på heltid i en administrativ, vetenskaplig, teknisk, rådgivande eller arbetsledande befattning som, beroende på vad som är lämpligt, är likvärdig med en befattning inom tjänstegrupperna AD eller AST enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (*tjänsteföreskrifterna*),

d) vara i aktiv tjänst hos sin arbetsgivare som fast anställd eller kontraktsanställd,

e) ha förmåga att arbeta på de språk som används inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och på området för de yttre förbindelserna ([2]) på den nivå som krävs för att denne ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, om inte annat föreskrivs i en administrativ överenskommelse om utsationering av särskilda kategorier av nationella experter

f) följa de bestämmelser om krav på säkerhetsgodkännande som är tillämpliga på utrikestjänsten ([3]).

2. Om en nationell expert under sin utstationering underlåter att uppfylla något av dessa villkor ska utrikestjänsten ha rätt att avsluta utstationeringen i enlighet med artikel 10.2 b.

3. Utrikestjänsten ska undersöka om sökande har en faktisk eller eventuell intressekonflikt eller ett personligt intresse som kan innebära att deras oberoende äventyras. Sökande ska därför med hjälp av ett särskilt formulär underrätta utrikestjänsten om alla faktiska eller eventuella intressekonflikter, även med hänsyn till sin yrkessituation och sina familjeförhållanden, särskilt sin familjs yrkesverksamhet eller sina egna eller sin familjs ekonomiska intressen. På grundval av sin bedömning får utrikestjänsten besluta att inte genomföra utstationeringen.

Artikel 3

Urval

1. Utrikestjänsten ska godta utstationering av nationella experter med förbehåll för sina särskilda behov och tillgängliga budgetmedel.

2. Efter att ha kontrollerat det tillgängliga budgetanslaget för tjänsten ska generaldirektören för resurshantering godkänna att en inbjudan att anmäla intresse för en tjänst som nationell expert offentliggörs. Inbjudan att anmäla intresse ska skickas till EU-medlemsstaternas ständiga representationer och/eller, i tillämpliga fall, till de enheter som avses i artikel 1.2. Inbjudan att anmäla intresse ska innehålla tjänstenumret, arbetsbeskrivningen, utstationeringsorten, villkoren för utstationeringen, behörighets- och urvalskriterierna och tidsfristen för inlämning av intresseanmälningar.

3. Urvalsförfarandet ska genomföras av en urvalskommitté som utses av chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering och som leds av avdelningschefen eller delegationschefen där den nationella experten ska tjänstgöra. Varje urvalskommitté ska bestå av minst tre anställda vid utrikestjänsten på lämplig nivå varav minst en man och en kvinna. Urvalskommittén ska upprätta en förteckning över de sökande som ska intervjuas på grundval av de villkor som anges i inbjudan att anmäla intresse och i enlighet med utrikestjänstens politik för lika möjligheter. Urvalskommittén ska lägga fram sina rekommendationer för direktören med ansvar för personalresurser som ska fatta ett slutligt beslut om urvalet.

4. EU:s medlemsstater och utrikestjänsten ska samarbeta för att i största möjliga utsträckning säkerställa att utstationeringen av nationella experter vid utrikestjänsten bygger på meriter och samtidigt sörja för en lämplig geografisk balans, en jämn könsfördelning samt i synnerhet att medborgare från alla EU:s medlemsstater företräds på ett meningsfullt sätt.

5. Om det föreligger vederbörligen motiverade exceptionella omständigheter kan generaldirektören för resurshantering i tjänstens intresse tillåta att en nationell expert väljs ut utan att förfarandena i punkterna 2 och 3 iakttas.

6. Urvalsförfarandet för nationella experter som ska tjänstgöra vid EU:s underrättelse- och lägescentral (EU Intcen) ska genomföras gemensamt av den utstationerande underrättelse- eller säkerhetstjänsten i den berörda EU-medlemsstaten och EU Intcen enligt det förfarande som fastställs i följande stycke.

Den berörda EU-medlemsstatens underrättelse- eller säkerhetstjänst föreslår, genom officiell skriftväxling med EU Intcen, en expert inom ett specifikt sakkunskapsområde, med beaktande av EU Intcens behov, som EU Intcen regelbundet kommer att underrätta alla EU:s medlemsstater om. Efter att ha intervjuat den sökande som föreslagits lämnar EU Intcen sin rekommendation och skickar all nödvändig dokumentation, inklusive skriftväxlingen med underrättelse- eller säkerhetstjänsten, till direktören med ansvar för personalresurser, som fattar ett slutligt beslut om urvalet.

([2]) Engelska och franska.
([3]) Decision ADMIN(2025) 42 of the Secretary-General of the European External Action Service of 20 November 2025 on Implementing Rules and Procedures for Personnel Security measures for protection of EU Classified Information (inte översatt till svenska).

Artikel 4

Skriftväxling

1. Utstationeringen av en expert vid utrikestjänsten ska genomföras genom skriftväxling mellan direktören med ansvar för personalresurser och expertens arbetsgivare som för detta ändamål företräds av den berörda EU-medlemsstatens ständiga representation eller, i tillämpliga fall, av myndigheten i det land eller den organisation som anges i artikel 1.2 och som har bemyndigats för detta ändamål.

2. I skriftväxlingen ska den eller de ursprungs- och utstationeringsorter som avses i artikel 6.1 fastställas, jämte arbetsbeskrivningen, huruvida förhandsutbildning är obligatorisk, nivån på det säkerhetsgodkännande som krävs, arbetsgivarens skyldigheter och utstationeringsperioden, inbegripet, i förekommande fall, utstationeringens preliminära startdatum. I skriftväxlingen ska det också anges om utstationeringen är kostnadsfri i enlighet med kapitel V eller om den samfinansieras av utrikestjänsten och arbetsgivaren.

3. Utöver den nationella expertens förklaring om faktiska eller eventuella intressekonflikter i enlighet med artikel 2.3 och i enlighet med skyldigheterna enligt artikel 8 ska det i skriftväxlingen bekräftas att arbetsgivaren inte känner till några eventuella eller faktiska intressekonflikter.

4. I skriftväxlingen ska arbetsgivaren förbinda sig att låta den nationella experten kvarstå i anställning, med bibehållen lön och bibehållna sociala rättigheter (inbegripet social trygghet i enlighet med artikel 11, sjukförsäkring och pensionsrättigheter), under hela utstationeringen och att inte ge instruktioner till eller be den nationella experten om information avseende dennes arbete vid utrikestjänsten i någon form, om inte denna information redan lagligen har offentliggjorts.

Artikel 5

Utstationeringsperiod

1. Utan hinder av eventuella preliminära datum som kan anges i skriftväxlingen enligt artikel 4 ska utstationeringens startdatum vara den första tjänstgöringsdagen på utstationeringsorten. Detta datum ska formellt meddelas arbetsgivaren och den nationella experten av chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering.

2. Den inledande utstationeringsperioden får inte överstiga två år. Utstationeringen får dock förlängas flera gånger upp till en period av sammanlagt fyra år. I undantagsfall och om detta ligger i tjänstens intresse kan direktören med ansvar för personalresurser på begäran av vederbörande verkställande direktör eller motsvarande vid utgången av fyraårsperioden bevilja en eller flera förlängningar av utstationeringen med upp till högst ytterligare två år. Den sammanlagda maximala utstationeringsperioden får under inga omständigheter överstiga sex år.

3. Den förlängning av utstationeringen som avses i punkt 2 ska godkännas genom en ny skriftväxling.

4. Minst två år ska förflyta mellan utgången av en experts föregående utstationeringsperiod och en ny utstationering vid utrikestjänsten.

Genom undantag från föregående stycke får direktören med ansvar för personalresurser i undantagsfall godta utstationering av en expert mindre än två år efter utgången av den första utstationeringsperioden, om den första utstationeringsperioden varade mindre än sex år. I så fall får den nya utstationeringen inte överskrida den återstående delen av den sammanlagda sexårsperioden.

Artikel 6

Utstationeringsort och ursprungsort

1. I detta beslut avses med

a) *utstationeringsort*: den ort där den nationella experten ska tjänstgöra vid utrikestjänsten, som fastställs i analogi med artikel 20 i tjänsteföreskrifterna och de genomförandebestämmelser för denna som antagits av utrikestjänsten. Utstationeringsorten ska således vara Bryssel eller den unionsdelegation där den nationella experten ska tjänstgöra.

b) *ursprungsort*: den ort där arbetsgivaren har sitt huvudkontor.

2. Utstationeringsorten och ursprungsorten ska fastställas i skriftväxlingen enligt artikel 4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 får en ändring av utstationeringsorten godkännas genom en ny skriftväxling, efter det att den berörda nationella experten har hörts.

3. I händelse av en evakuering av en unionsdelegation som beordrats av utrikestjänstens säkerhetsmyndighet i enlighet med utrikestjänstens relevanta säkerhetsbestämmelser ([4]) får utstationeringsorten ändras av chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering med beaktande av beslutet från utrikestjänstens säkerhetsmyndighet om evakueringsorten. Vid evakuering av en nationell expert från utstationeringsorten kan utrikestjänsten anta ytterligare finansiella och administrativa åtgärder i enlighet med artikel 23.3. Arbetsgivaren ska hållas underrättad om eventuella ändringar av utstationeringsorten.

4. Om utstationeringsorten ändras i enlighet med punkterna 2 eller 3 får utrikestjänsten anpassa ersättningarna och kostnaderna i enlighet med kapitlen III och IV och i enlighet med de överenskomna villkoren för utstationeringen.

Artikel 7

Arbetsbeskrivning och uppgifter

1. De nationella experterna ska bistå utrikestjänsten och fullgöra de uppgifter som de tilldelats i enlighet med den arbetsbeskrivning som fastställs i skriftväxlingen enligt artikel 4. Ändringar av arbetsbeskrivningen eller tjänsten under utstationeringen får godkännas genom en ny skriftväxling, efter det att den berörda nationella experten har hörts.

2. Nationella experter ska bistå och råda sin avdelningschef där de är utstationerade och svara inför denne för att de uppgifter som de tilldelats utförs.

3. Utrikestjänsten får begära att den nationella experten gör kortare tjänsteresor eller deltar i möten utanför utstationeringsorten.

4. Den nationella experten ska inte företräda utrikestjänsten i syfte att på utrikestjänstens vägnar ingå åtaganden, vare sig av ekonomisk eller annan art, såvida detta inte godkänts av direktören med ansvar för personalresurser på förslag av den verkställande direktören för den avdelning där den nationella experten tjänstgör.

5. Avdelningschefen får anordna en årlig dialog med den nationella experten för att ge återkoppling om dennes arbetsprestationer och diskutera arbetsmiljö, mål eller kommande utmaningar i arbetet.

Artikel 8

Nationella experters rättigheter och skyldigheter

1. Följande ska gälla för nationella experter under utstationeringen:

a) De ska ha rätt till de arbetsvillkor, ersättningar och kostnader som fastställs i kapitlen II, III och IV, om inte annat föreskrivs.

b) De ska fullgöra sina uppgifter och uppträda med enbart unionens bästa för ögonen. De får varken be om eller ta emot instruktioner från, eller bedriva verksamhet för, sin arbetsgivare eller någon regering, organisation eller person utanför utrikestjänsten. De ska fullgöra sina arbetsuppgifter på ett opartiskt och objektivt sätt och i överensstämmelse med sin skyldighet att vara lojal mot unionen.

([4]) För närvarande i kraft: Beslut ADMIN(2023) 18 av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 19 juni 2023 om säkerhetsbestämmelser för Europeiska utrikestjänsten. Decision ADMIN(2015) 33 of the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy of 14 September 2015 on the exercise, delegation and sub-delegation of powers regarding Staff, Financial and Administrative matters within the EEAS (inte översatt till svenska). Decision ADMIN(2015) 34 of the Secretary-General of 14 September 2015 on the exercise and sub-delegation of security functions in the EEAS (inte översatt till svenska). Decision DEC(2014) 008 of the Chief Operating Officer of the EEAS of 11 April 2014 on the exercise by the EEAS of its duty of care responsibility for staff in Union Delegations in case of country evacuation (inte översatt till svenska).

c) De ska omedelbart underrätta sin avdelningschef om de under tjänsteutövningen får kännedom om en faktisk eller eventuell intressekonflikt eller har att fatta beslut om handläggningen eller utfallet av ett ärende där de direkt eller indirekt har ett personligt intresse, särskilt sin familjs yrkesverksamhet eller sina egna eller sin familjs ekonomiska intressen, som kan innebära att deras oberoende äventyras.

d) De får inte agera, göra offentliga uttalanden eller uppträda på ett sätt som kan skada tjänstens anseende.

e) De får inte ägna sig åt någon form av mobbning eller sexuella trakasserier.

f) De ska inte utöva någon bisyssla, mot ersättning eller ej, om inte uttryckligt tillstånd ges av arbetsgivaren och generaldirektören för resurshantering, efter samråd med avdelningschefen. Tillstånd ska nekas av generaldirektören för resurshantering om det nekas av arbetsgivaren eller om bisysslan i fråga är av en sådan art att den skulle utgöra ett hinder för tjänsteutövningen eller är oförenlig med utrikestjänstens intressen eller, mer allmänt, unionens intressen.

g) De får inte utan tillstånd lämna ut information som de fått tillgång till i tjänsten eller i samband med sin tjänsteutövning, om inte denna information har offentliggjorts eller på annat sätt är tillgänglig för allmänheten, eller förhandsgodkännande har givits av direktören med ansvar för personalresurser. Nationella experter ska begära ut handlingar eller information endast om det är direkt relevant och nödvändigt för deras tjänsteutövning vid utrikestjänsten eller om avdelningschefen givit sitt godkännande. Nationella experter har rätt till yttrandefrihet, med vederbörlig hänsyn till principerna om lojalitet och opartiskhet, och tillstånd får därför endast nekas om det planerade offentliggörandet kan skada unionens intressen. Alla rättigheter som är förbundna med arbete som utförts av en nationell expert i tjänsteutövningen ska tillhöra utrikestjänsten.

h) De ska vara bosatta antingen på utstationeringsorten eller på ett sådant avstånd från den att de inte hindras i tjänsteutövningen.

i) De ska följa utrikestjänstens gällande säkerhetsbestämmelser.

j) De ska uppfylla alla rättsliga och skattemässiga skyldigheter i den mottagande staten.

2. Skyldigheten att visa diskretion enligt punkt 1 g ska fortsätta att gälla efter utstationeringens slut. Nationella experter ska skriftligen underrätta utrikestjänsten om de inte återintegreras i sin arbetsgivares tjänst.

3. Om den nationella experten underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt denna artikel under utstationeringen eller, i förekommande fall, efter utstationeringens slut ska utrikestjänsten ha rätt att underrätta den nationella expertens arbetsgivare och, om utstationeringen fortfarande pågår, avsluta den i enlighet med artikel 10.2 b.

Underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna enligt denna artikel kan beaktas vid tillämpningen av artikel 28 c i tjänsteföreskrifterna och artiklarna 12.2 c och 82.3 c i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen när det gäller framtida ansökningar som den nationella experten lämnar in inom tre år efter utstationeringens slut.

4. Nationella experter vars utstationeringsort är Bryssel ska inte betraktas som personal vid en diplomatisk beskickning och ska därför inte åtnjuta motsvarande immunitet och privilegier enligt värdlandsavtal, såvida inte de belgiska myndigheterna ensidigt beslutar något annat.

Artikel 9

Avbrott i utstationeringen

1. Direktören med ansvar för personalresurser får på eget initiativ avbryta utstationeringen i tjänsten intresse, efter det att den berörda nationella experten har hörts. Arbetsgivaren ska underrättas i vederbörlig ordning.

Direktören med ansvar för personalresurser får på motiverad begäran av den nationella experten och efter samråd med arbetsgivaren avbryta utstationeringen i minst en och högst tre månader.

I båda fallen ska det i beslutet om att avbryta utstationeringen anges vilka villkor som gäller för avbrottet.

2. De ersättningar som avses i artiklarna 12.4, 17, 23.2 och 23.3, den kompletterande olycksfallsförsäkring som avses i artikel 11.3 och den sjukvårdsförsäkring som avses i artikel 40.3 ska inte betalas ut under avbrottet i utstationeringen.

3. Avbrottsperioden ska räknas som en del av utstationeringsperioden enligt den skriftväxling som avses i artikel 4 och får inte vara längre än den ursprungliga utstationeringsperioden enligt denna skriftväxling.

4. Genom undantag från punkt 3 och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 13 och 15 får direktören med ansvar för personalresurser, på eget initiativ eller på motiverad begäran av den nationella experten eller arbetsgivaren, efter att ha beaktat tjänstens intresse och med förbehåll för arbetsgivarens samtycke godkänna en förlängning av utstationeringsperioden med högst tre månader motsvarande avbrottets varaktighet.

Artikel 10

Avslutande av utstationeringen

1. Direktören med ansvar för personalresurser får avsluta utstationeringen med tre månaders varsel

a) i tjänstens intresse, efter att ha hört den nationella experten och underrättat arbetsgivaren, eller

b) på begäran av den nationella experten och efter samråd med arbetsgivaren.

Utstationeringen kan också avslutas genom arbetsgivarens beslut.

2. I undantagsfall kan direktören med ansvar för personalresurser avsluta en nationell experts utstationering utan varsel

a) på en vederbörligen motiverad begäran från den nationella experten på grundval av relevanta personliga eller yrkesmässiga intressen och efter samråd med arbetsgivaren, eller

b) efter samråd med vederbörande verkställande direktör eller motsvarande och efter att ha hört den nationella experten, om den nationella experten inte uppfyller något av villkoren för utstationering i artikel 2 eller om den nationella experten uppsåtligen eller av vårdslöshet åsidosätter sina förpliktelser enligt detta beslut, villkoren i skriftväxlingen eller i förekommande fall i en administrativ överenskommelse. Arbetsgivaren ska underrättas i vederbörlig ordning.

Utstationeringen kan också avslutas utan varsel genom arbetsgivarens beslut, om inte annat föreskrivs i en administrativ överenskommelse.

KAPITEL II

ARBETSVILLKOR

Artikel 11

Social trygghet

1. Arbetsgivaren ska, innan utstationeringen inleds, intyga för utrikestjänsten att den nationella experten under hela utstationeringsperioden fortsatt kommer att omfattas av den socialförsäkringslagstiftning som gäller för den offentliga förvaltning eller enhet enligt artikel 1.2 där den nationella experten är anställd.

Arbetsgivaren ska därför, när det gäller nationella experter som omfattas av de sociala trygghetssystem som avses i förordning (EG) nr 883/2004 ([5]), förse direktören med ansvar för personalresurser med det intyg som avses i artikel 19.2 i förordning (EG) nr 987/2009 ([6]).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

Arbetsgivaren ska, när det gäller övriga nationella experter vars ursprungsort inte är belägen i en EU-medlemsstat, förse direktören med ansvar för personalresurser med ett intyg som är likvärdigt med det intyg som avses i artikel 19.2 i förordning (EG) 987/2009 och som garanterar att den socialförsäkringslagstiftning som är tillämplig föreskriver om tillräckligt skydd för ersättning för kostnader för vård utomlands.

2. För nationella experter som ska tjänstgöra vid en unionsdelegation ska arbetsgivaren också intyga att den nationella experten har en försäkring som täcker hälso- och sjukvård på utstationeringsorten, inklusive kostnader för hemtransport av hälsoskäl och att personliga tillhörigheter är stöldförsäkrade.

3. Från och med den dag då utstationeringen börjar ska den nationella experten vara olycksfallsförsäkrad av utrikestjänsten genom ett kompletterande försäkringsavtal. Utrikestjänsten ska förse nationella experter med en kopia av villkoren för detta skydd den dag då de inställer sig på utrikestjänsten för att fullgöra de administrativa formaliteterna i samband med utstationeringen.

4. När det krävs en tilläggsförsäkring eller en särskild försäkring i samband med en tjänsteresa enligt artikel 7.3 ska kostnaderna bäras av utrikestjänsten.

Artikel 12

Arbetstid

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.1 h om skyldigheten att vara bosatt på utstationeringsorten ska utrikestjänstens gällande regler för tjänstemän om arbetstid och flexibla arbetsformer på motsvarande sätt gälla för nationella experter. Vid tillämpning av detta beslut ska varje hänvisning till tillsättningsmyndigheten i dessa regler avse chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering.

2. Nationella experter ska arbeta heltid under hela utstationeringsperioden.

Under förutsättning att det är förenligt med tjänstens intresse kan chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering efter samråd med arbetsgivaren tillåta deltidsarbete för en nationell expert. Tillstånd till deltidsarbete ska inte medföra någon förlängning av utstationeringsperioden.

3. Vid tillåtet deltidsarbete ska nationella experter ha rätt till ersättningar enligt detta beslut som ska minskas proportionellt. Den semester som avses i artikel 14 ska också minskas proportionellt.

4. Direktören med ansvar för personalresurser får godkänna att den särskilda ersättning som gäller inom utrikestjänsten för skiftarbete eller beredskap på motsvarande sätt beviljas de nationella experterna.

Artikel 13

Frånvaro på grund av sjukdom eller olycksfall

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska utrikestjänstens gällande regler för tjänstemän om frånvaro på grund av sjukdom eller olycksfall (*sjukledighet*) gälla för nationella experter. Vid tillämpning av detta beslut ska varje hänvisning till tillsättningsmyndigheten i dessa regler avse chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering.

2. Utom vid sjukdomsfall som har samband med graviditet och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.2 andra stycket ska utbetalning av de ersättningar som avses i artiklarna 12.4 och 17 automatiskt upphöra om sjukledigheten överskrider tre månader eller den tid som den nationella experten har tjänstgjort vid utrikestjänsten, om denna är längre. Utrikestjänsten ska i sådana fall underrätta arbetsgivaren om detta. Sjukledigheten kan inte fortsätta efter det att den berörda nationella expertens utstationeringsperiod är slut.

3. Nationella experter som råkar ut för en arbetsolycka under utstationeringsperioden ska fortsätta att få full ersättning i enlighet med artiklarna 17 och 23.2 under hela den tid de inte kan arbeta och fram till utstationeringsperiodens slut.

Artikel 14

Semester, särskild ledighet och allmänna helgdagar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska utrikestjänstens gällande regler för tjänstemän om semester, särskild ledighet och allmänna helgdagar på motsvarande sätt gälla för nationella experter. Vid tillämpning av detta beslut ska varje hänvisning till tillsättningsmyndigheten i dessa regler avse chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering.

2. Efter det att arbetsgivaren har lämnat en vederbörligen motiverad begäran kan chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering efter samråd med den nationella expertens avdelningschef bevilja upp till ytterligare tre dagars särskild ledighet per tolvmånadersperiod.

3. Semesterdagar som inte tagits ut vid utstationeringens slut ska vara förverkade och ska inte berättiga till ekonomisk ersättning.

4. Nationella experter har rätt till ledighet i hemlandet, som beräknas på årsbasis, för att besöka sin ursprungsort enligt artikel 6.1 b. Ledighetens längd ska beräknas på grundval av det geografiska avståndet mellan utstationeringsorten och ursprungsorten och i analogi med de regler som gäller för tjänstemän vid utrikestjänsten enligt genomförandebestämmelserna om genomförande av artikel 7 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna.

Artikel 15

Mammaledighet och föräldraledighet

1. Utrikestjänstens gällande regler för tjänstemän om mammaledighet ska på motsvarande sätt gälla för nationella experter. Vid tillämpning av detta beslut ska varje hänvisning till tillsättningsmyndigheten i dessa regler avse chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering.

2. Om en arbetsgivare enligt nationell lagstiftning eller tillämpliga relevanta bestämmelser beviljar längre mammaledighet än vad utrikestjänstens gällande regler tillåter kan, på motiverad begäran av den nationella experten, ett avbrott i utstationeringen göras i enlighet med artikel 9.1, 9.2 och 9.3, under den tid som överskrider den period som beviljas av utrikestjänsten.

3. Direktören med ansvar för personalresurser får, på motiverad begäran av den nationella experten och genom undantag från artikel 9.3, efter att ha beaktat tjänstens intresse och med förbehåll för arbetsgivarens samtycke godkänna en förlängning av utstationeringsperioden som motsvarar mammaledighetens längd enligt punkterna 1 och 2.

4. En nationell expert får lämna in en motiverad begäran om att ta ut föräldraledighet om sådan ledighet föreskrivs i den nationella lagstiftning eller de nationella bestämmelser som är tillämpliga på arbetsgivaren. Chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering får bevilja föräldraledighet och avbryta utstationeringen i upp till sex månader efter samråd med arbetsgivaren och med beaktande av tjänstens intresse. Punkt 3 ska på motsvarande sätt tillämpas på föräldraledighet.

Artikel 16

Administration och kontroll av ledighet och arbetstid

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i detta beslut om tidsplanering ska den nationella expertens avdelningschef eller i tillämpliga fall delegationschefen ansvara för godkännande och övervakning av efterlevnaden av tillämpliga regler om ledighet, tidsplanering och flexibla arbetsformer i analogi med de regler som gäller för tjänstemän vid utrikestjänsten. Vid tillämpning av detta beslut ska varje hänvisning till tillsättningsmyndigheten i dessa regler avse chefen för avdelningen med ansvar för tidsplanering.

KAPITEL III

ERSÄTTNINGAR OCH KOSTNADER

Artikel 17

Ersättningar

1. En nationell expert har under hela utstationeringsperioden rätt till månadstraktamente för transportkostnader, med hänsyn till det geografiska avståndet mellan ursprungsorten och utstationeringsorten. Utan hinder av uppdateringarna enligt punkterna 6 och 7 ska beloppet för denna ersättning fastställas enligt följande tabell:

Avstånd mellan ursprungsorten och utstationeringsorten (km)	Belopp i EUR
0–150	0,00
> 150	116,11
> 300	206,42
> 500	335,47
> 800	541,91
> 1 300	851,57
> 2 000	1 019,33

2. En nationell expert har även rätt till dagtraktamente under hela utstationeringsperioden enligt samma kriterier som gäller för det utlandstillägg för tjänstemän vid utrikestjänsten som avses i artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Om dessa kriterier är uppfyllda ska dagtraktamentet uppgå till 180,65 EUR, utan hinder av uppdateringarna av detta belopp enligt punkterna 6 och 7.

Detta dagtraktamente är avsett att täcka den nationella expertens levnadskostnader på utstationeringsorten. Hälften av dagtraktamentet är avsett att täcka kostnader för logi i samband med tillfällig vistelse på utstationeringsorten, medan den andra hälften av detta traktamente är avsett att täcka andra kostnader för uppehälle på utstationeringsorten.

3. Dag- och månadstraktamentena enligt punkterna 1 och 2 är schablonbelopp som ska betalas ut månadsvis, senast den sista dagen i månaden, och ska inte betraktas som ersättning betald av utrikestjänsten. Traktamentena ska utbetalas för varje kalenderdag under utstationeringsperioden, inbegripet vid semester, särskild ledighet och allmänna helgdagar enligt artikel 14, mammaledighet enligt artikel 15.1 och tjänsteresor enligt artikel 7.3. De ska inte betalas ut vid avbrott i utstationeringen enligt artiklarna 9, 15.2 och 15.4. Den behöriga myndighet som beviljar utbetalning av dag- och månadstraktamentena enligt punkterna 1 och 2 ska vara chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering.

4. Chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering kan, på motiverad begäran av den nationella experten och med beaktande av tjänstens intresse, bevilja utbetalning till den nationella experten av ett förskottsbelopp motsvarande 75 dagars dag- och månadstraktamenten enligt punkterna 1 och 2 och, i tillämpliga fall, enligt artikel 23.2 från och med utstationeringens startdatum, varefter rätten till ytterligare sådana ersättningar ska upphöra för motsvarande period. Om utstationeringen avslutas definitivt under de första 75 dagarna, ska den nationella experten återbetala ett belopp som motsvarar återstoden av denna period.

5. Under skriftväxlingen enligt artikel 4 ska arbetsgivaren räkna ut och lämna närmare uppgifter om alla förmåner utöver löner som utbetalats till den nationella experten. Arbetsgivaren ska under utstationeringsperioden underrätta utrikestjänsten om eventuella förändringar av dessa förmåner.

Om det visar sig att en nationell expert får ersättningar från sin arbetsgivare som till art och syfte är av samma slag som de dag- och månadstraktamenten som avses i punkterna 1 och 2, det tillägg för levnadsvillkor som avses i artikel 23.2 eller den ersättning för skiftarbete eller beredskap som avses i artikel 12.4 ska utrikestjänsten i enlighet med artikel 48 dra av eller

återkräva motsvarande ersättningar som betalats ut av utrikestjänsten under utstationeringen. Det belopp som dras av från eller återkrävs av dagtraktamentet får inte överstiga motsvarande del av den ersättning som har samma art och syfte. Om endast en del av de ersättningar som beviljas av arbetsgivaren är av samma slag som de som normalt beviljas av utrikestjänsten ska det belopp som motsvarar den liknande delen av de ersättningar som beviljas av arbetsgivaren dras av från eller återkrävas av det belopp som utbetalats av utrikestjänsten.

6. Dag- och månadstraktamentena enligt punkterna 1 och 2 ska korrigeras med den koefficient som fastställs i enlighet med artikel 64 i tjänsteföreskrifterna och som uppdateras årligen.

7. Anpassningar av lönerna till tjänstemän vid utrikestjänsten som följer av tillämpningen av artikel 65 i tjänsteföreskrifterna ska i tillämpliga delar tillämpas på dag- och månadstraktamentena enligt punkterna 1 och 2 från och med månaden efter det att de får verkan. Generaldirektören för resurshantering ska ansvara för genomförandet av denna bestämmelse och informera de nationella experterna om de nya beloppen via utrikestjänstens intranät.

8. Kostnader för förskolor och fritidshem som förvaltas av Europeiska kommissionens eller någon annan EU-institutions barnomsorgsverksamhet, samt kostnader för transport till skolan ska inte täckas av utrikestjänsten. Kostnader för skolgång i samband med inskrivning vid en Europaskola av typ I ska täckas av utrikestjänsten i enlighet med konventionen med stadga för Europaskolorna av den 21 juni 1994 ([7]).

Artikel 18

Resekostnader

1. En nationell expert ska, mot uppvisande av kvitto, ha rätt till ersättning för resekostnader mellan ursprungsorten och utstationeringsorten i början av utstationeringen och mellan utstationeringsorten och ursprungsorten i slutet av utstationeringen, såvida inte

a) utstationeringen har godkänts på kostnadsfri grund i enlighet med artikel 24,

b) utstationeringsorten är densamma som ursprungsorten,

c) den nationella experten redan är bosatt på utstationeringsorten omedelbart före utstationeringen, eller

d) den nationella experten har rätt till ersättning för resekostnader från arbetsgivaren.

2. Genom undantag från punkt 1 ska nationella experter som vid utstationeringens slut fastställer att de kommer att flytta till en annan ort än sin ursprungsort ha rätt till ersättning för resekostnader till den nya orten. Denna ersättning får dock inte vara högre än det belopp som den nationella experten skulle ha rätt till om den nationella experten återvände till ursprungsorten.

3. Resekostnader ska ersättas av utrikestjänsten efter godkännande av chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering i analogi med de regler som gäller för tjänstemän vid utrikestjänsten, i enlighet med artikel 7.2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och de genomförandebestämmelser för denna som antagits av utrikestjänsten.

Artikel 19

Kostnader i samband med tjänsteresor

Kostnader i samband med tjänsteresor ska ersättas av utrikestjänsten i analogi med de regler som gäller för tjänstemän vid utrikestjänsten, särskilt artiklarna 11 och 12 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och de genomförandebestämmelser för dessa som antagits av utrikestjänsten.

([7]) Konventionen med stadga för Europaskolorna (EGT L 212, 17.8.1994, s. 3).

Artikel 20

Utbildning

En nationell expert kan erbjudas eller åläggas av sin avdelningschef att delta i utbildning som anordnas av utrikestjänsten. Utbildning ska fastställas i utrikestjänstens intresse, samtidigt som nationella experters personliga intressen beaktas, i synnerhet med tanke på deras tjänsteutövning.

Artikel 21

Administrativa formaliteter

1. En nationell expert vars utstationeringsort är Bryssel ska den första dagen av utstationeringen inställa sig på direktoratet med ansvar för personalresurser för att fullgöra de nödvändiga administrativa formaliteterna.

2. En nationell expert vars utstationeringsort är en unionsdelegation ska den första dagen av utstationeringen inställa sig hos delegationschefen för att fullgöra de nödvändiga administrativa formaliteterna.

3. Utbetalningar av traktamenten enligt artiklarna 12.4, 17 och 23 och ersättning för kostnader enligt detta beslut ska göras i euro av utrikestjänsten genom överföring till ett bankkonto hos ett bankinstitut i en EU-medlemsstat.

4. Chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering kan på begäran av den nationella experten utfärda ett intyg om utstationering.

KAPITEL IV

NATIONELLA EXPERTER SOM TJÄNSTGÖR VID UNIONSDELEGATIONER

Artikel 22

Anställningsvillkor för nationella experter som tjänstgör vid unionsdelegationer

1. Med förbehåll för bestämmelserna i detta kapitel ska anställningsvillkoren i detta beslut tillämpas på nationella experter som tjänstgör vid unionsdelegationer.

2. Utrikestjänsten ska vidta de åtgärder som krävs för att den mottagande staten ska underrättas om vilka nationella experter som tjänstgör vid en unionsdelegation enligt artikel 10.1 a i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961 och att dessa experter ska erhålla immunitet och privilegier enligt diplomatisk sedvänja i egenskap av medlemmar av den diplomatiska personalen vid delegationen i enlighet med delegationens värdlandsavtal i den mottagande staten.

3. Nationella experter ska i regel inte tjänstgöra vid unionsdelegationer i slutna anläggningar, såvida inte tjänstgöringen är motiverad med hänsyn till unionens säkerhetsintressen.

4. Utrikestjänsten ska samarbeta med de relevanta myndigheterna i den mottagande stat där unionsdelegationen är belägen i syfte att erhålla alla tillstånd som krävs för att den nationella experten ska kunna fullgöra sina uppgifter. Startdatumet för den nationella expertens utstationering vid en unionsdelegation enligt artikel 5.1 gäller under förutsättning att sådana tillstånd utfärdas och/eller att de inreseviseringskrav som fastställs av de behöriga myndigheterna i den mottagande staten uppfylls, så att den nationella experten kan tillträda sin tjänst på utstationeringsorten.

Om något av dessa tillstånd och/eller viseringar avslås eller inte erhålls inom en tid som är rimlig med hänsyn till tjänstens intresse ska direktören med ansvar för personalresurser dra tillbaka erbjudandet om utstationering. I undantagsfall och om det ligger i tjänstens intresse får direktören med ansvar för personalresurser i stället fastställa en annan utstationeringsort genom en ny skriftväxling.

Artikel 23

Ersättningar och kostnader

1. Chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering får, på den nationella expertens begäran, bemyndiga utbetalning av ersättningarna enligt artiklarna 17 och 23.2 och ersättning för kostnader enligt detta beslut, i utstationeringsortens valuta eller, i extraordinära och vederbörligen motiverade fall, i annan valuta i syfte att bibehålla köpkraften. I sådana fall ska den korrigeringskoefficient som föreskrivs i artikel 12 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna på motsvarande sätt tillämpas på ersättningarna, och omräknas på grundval av det månatliga genomsnittet av den aktuella valutakurs som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Det tillägg för levnadsvillkor som fastställs för tjänstemän i enlighet med artikel 10 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna och de relevanta genomförandebestämmelser som antagits av utrikestjänsten ska på motsvarande sätt gälla för nationella experter som tjänstgör vid unionsdelegationer i tredjeländer. Det dagtraktamente som anges i artikel 17.2 ska utgöra referensbeloppet i den mening som avses i artikel 10 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.

Direktören med ansvar för personalresurser ska tillfälligt upphäva rätten till tillägg för levnadsvillkor vid långvarig frånvaro från utstationeringsorten som överstiger en månad och som inte utgörs av semester, såvida inte exceptionella omständigheter föreligger eller en underhållsberättigad familjemedlem befinner sig på utstationeringsorten. Det tillfälliga upphävandet ska gälla för den period av frånvaron som överstiger en månad. I sådana fall ska tillägget för levnadsvillkor minskas med en trettiondel för varje dag som den nationella experten är frånvarande från utstationeringsorten från och med startdatumet för det tillfälliga upphävandet.

3. I analogi med de regler som gäller för tjänstemän vid utrikestjänsten får chefen för avdelningen med ansvar för evakueringar vid evakuering av en unionsdelegation anta finansiella och administrativa åtgärder för nationella experter, inbegripet, när så är lämpligt, för kostnadsfria nationella experter enligt definitionen i artikel 24.2, om inte annat följer av skriftväxlingen. Dessa åtgärder kan till exempel gälla resekostnader, tillfällig ersättning för logi på evakueringsorten, dagtraktamenten under evakueringen, tillägg för levnadsvillkor, vilosemester, flytt och förvaring, täckning av skolavgifter på evakueringsorten, tidsplanering och distansarbete, samt tjänsteresor och alternativa arbetsformer.

Arbetsgivaren ska underrättas om de finansiella och administrativa åtgärder som antas. Arbetsgivaren ska underrätta utrikestjänsten om alla utbetalningar till den nationella experten som till art och syfte i allt väsentligt är av samma slag som de finansiella och administrativa åtgärderna.

4. Logi ska i princip inte tillhandahållas av utrikestjänsten och kostnader för logi ska täckas av nationella experter med de dag- och månadstraktamenten som avses i artikel 17.1 och 17.2.

5. Genom undantag från föregående punkt får utrikestjänstens säkerhetsmyndighet, om det är nödvändigt med hänsyn till tjänstens säkerhetsintressen, tillhandahålla logi i slutna anläggningar eller liknande särskilda lösningar, i enlighet med utrikestjänstens relevanta säkerhetsbestämmelser. I sådana fall kan de därmed sammanhängande kostnaderna för logi helt eller delvis bäras av utrikestjänsten, i enlighet med villkoren i skriftväxlingen mellan utrikestjänsten och arbetsgivaren.

6. Den nationella expertens resekostnader i samband med utfärdande av en laissez-passer-handling i den mening som avses i rådets förordning (EU) nr 1417/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av utformningen av de laissez-passer-handlingar som utfärdas av Europeiska unionen ([8]) och/eller i samband med deltagande i obligatorisk utbildning före tjänstgöringen ska ersättas på de villkor som anges i artikel 18, såvida inte den nationella experten har rätt till ersättning för sådana resekostnader från arbetsgivaren.

Utöver den ersättning för resekostnader som avses i föregående punkt ska den nationella expertens kostnader för logi och uppehälle i Bryssel under den godkända reseperioden för utfärdande av en laissez-passer-handling och/eller i samband med deltagande i obligatorisk utbildning före tjänstgöringen ersättas mot uppvisande av fakturor och/eller verifikationer, såvida inte den nationella experten har rätt till ersättning för sådana kostnader för logi och uppehälle från arbetsgivaren. Utrikestjänstens ersättning får under inga omständigheter överstiga de dagliga tak som anges i artikel 13.2 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Den behöriga myndighet som beviljar utbetalning av ersättningen ska vara chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering.

([8]) EUT L 353, 28.12.2013, s. 26.

KAPITEL V

UTSTATIONERADE, KOSTNADSFRIA NATIONELLA EXPERTER

Artikel 24

Kostnadsfria nationella experter

1. Med förbehåll för bestämmelserna i detta kapitel ska anställningsvillkoren i detta beslut tillämpas på kostnadsfria nationella experter.

2. I detta beslut, och utan att det påverkar olika avtal mellan utrikestjänsten och arbetsgivaren, avses med kostnadsfri nationell expert en nationell expert till vilken utrikestjänsten, om inte annat föreskrivs, inte utbetalar några av de ersättningar som anges i artiklarna 17 och 23.2 och för vilken utrikestjänsten inte täcker ersättning för några av de kostnader som fastställs i detta beslut utöver de kostnader som anges i artikel 17.8 och de kostnader som rör genomförandet av arbetsuppgifterna under utstationeringen enligt artiklarna 19 och 20. Artikel 23.5 ska tillämpas på kostnadsfria nationella experter.

3. Generaldirektören för resurshantering får, på begäran av vederbörande verkställande direktör eller motsvarande, i enskilda fall bevilja utstationering av kostnadsfria nationella experter vid utrikestjänsten i tjänstens intresse, särskilt med tanke på syftet med utstationeringen, beskaffenheten hos deras sakkunskap, det arbete som ska utföras och den geografiska balansen bland utrikestjänstens personal.

KAPITEL VI

UTSTATIONERADE NATIONELLA MILITÄRER

Artikel 25

Anställningsvillkor för nationella militärer

1. Med förbehåll för bestämmelserna i detta kapitel ska anställningsvillkoren i detta beslut tillämpas på

a) nationella militärer som tjänstgör vid Europeiska unionens militära stab (EUMS) i enlighet med rådets beslut 2001/80/GUSP av den 22 januari 2001 om inrättande av Europeiska unionens militära stab ([9]), i dess ändrade lydelse enligt rådets beslut 2005/395/GUSP ([10]) och 2008/298/Gusp ([11]) (*rådets beslut 2001/80/GUSP, med senare ändringar*),

b) nationella militärer som tjänstgör vid det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar.

2. Utan hinder av föregående punkt kan EUMS generaldirektör och den verkställande direktören med ansvar för det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar fastställa ytterligare anställningsvillkor för nationella militärer som ska tjänstgöra vid deras respektive avdelningar.

Artikel 26

Villkor för utstationering

1. De nationella militärerna ska under utstationeringen inneha en avlönad tjänst inom försvarsmakten i någon av EU:s medlemsstater.

2. Generaldirektören för resurshantering får godta utstationering vid utrikestjänsten av personal från försvarsmakten i någon av EU:s medlemsstater som inte uppfyller de villkor som anges i artikel 2.1 b och 2.1 e men som har relevant yrkeserfarenhet på administrativ eller rådgivande nivå och visar god sakkunskap inom ett område som är av intresse för utrikestjänsten.

([9]) EGT L 27, 30.1.2001, s. 7.

([10]) Rådets beslut 2005/395/GUSP av den 10 maj 2005 om ändring av beslut 2001/80/GUSP om inrättande av Europeiska unionens militära stab (EUT L 132, 26.5.2005, s. 17).

([11]) Rådets beslut 2008/298/Gusp av den 7 april 2008 om ändring av beslut 2001/80/Gusp om inrättande av Europeiska unionens militära stab (EUT L 102, 12.4.2008, s. 25).

Artikel 27

Urval av nationella militärer som utstationeras vid det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar

1. Beroende på den lediga tjänstens nivå ska den verkställande direktören med ansvar för det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar eller direktören för den avdelning som innehar den lediga tjänsten godkänna att EUMS offentliggör en inbjudan att anmäla intresse i EUMS rapport om bemanning och omsättning.

2. Urvalsförfarandet ska genomföras

— av en urvalskommitté som utses av chefen för avdelningen för personalresurser med ansvar för urval och rekrytering och som leds av chefen för den avdelning där den nationella militären ska tjänstgöra, eller

— vid urval av en högre militär rådgivare eller en personlig stabsofficer till den högre militära rådgivaren, av en urvalskommitté som utses av generaldirektören för resurshantering och som leds av verkställande direktören med ansvar för det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar.

I båda fallen ska urvalskommittén bestå av minst fem anställda vid utrikestjänsten på lämplig nivå, inklusive ordföranden, en AD-tjänsteman från det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar, minst en militär företrädare från EUMS och en anställd från en annan avdelning. Urvalskommittén ska bestå av minst en man och en kvinna.

3. Urvalskommittén ska upprätta en förteckning över de sökande som ska intervjuas på grundval av de villkor som anges i inbjudan att anmäla intresse och i enlighet med utrikestjänstens politik för lika möjligheter.

4. Urvalskommittén ska lägga fram sina rekommendationer till slutligt beslut om urvalet, som ska fattas

— av verkställande direktören med ansvar för det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar eller direktören för den avdelning som innehar den lediga tjänsten, eller

— vid urval av en högre militär rådgivare eller en personlig stabsofficer till den högre militära rådgivaren, av Europeiska unionens militära kommitté (EUMC).

Artikel 28

Skriftväxling

1. När det gäller nationella militärer ska skriftväxlingen enligt artikel 4 äga rum

a) mellan generaldirektören för resurshantering och den berörda EU-medlemsstatens ständiga representation när det gäller utstationering av personal från försvarsmakten i någon av EU:s medlemsstater som generaldirektör för EUMS, vice generaldirektör för EUMS, direktör för EUMS eller högre militär rådgivare eller personlig stabsofficer till den högre militära rådgivaren vid utrikestjänstens verkställande direktorat för fred, säkerhet och försvar,

b) mellan generaldirektören för EUMS och den berörda EU-medlemsstatens ständiga representation när det gäller all annan utstationering av nationella militärer som ska tjänstgöra vid EUMS,

c) mellan direktören för resurshantering och den berörda EU-medlemsstatens ständiga representation när det gäller nationella militärer som ska tjänstgöra vid det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar,

d) mellan direktören med ansvar för personalresurser och den berörda EU-medlemsstatens ständiga representation när det gäller nationella militärer som ska tjänstgöra vid unionsdelegationer.

2. I skriftväxlingen ska eventuella villkor för den nationella militärens deltagande i uppdrag anges.

Artikel 29

Utstationeringsperiod

1. Genom undantag från artikel 5.2 får den inledande utstationeringsperioden inte överstiga fyra år. Utstationeringen får förlängas ytterligare genom beslut av den behöriga myndigheten enligt artikel 28.1, under förutsättning att den sammanlagda utstationeringsperioden inte överstiger sex år.

2. Minst två år ska förflyta mellan utgången av en militärs föregående utstationeringsperiod och den nya utstationeringen vid utrikestjänsten, såvida inte generaldirektören för EUMS i undantagsfall godkänner ett undantag i tjänstens intresse för nationella experter som tjänstgör vid EUMS.

Artikel 30

Uppgifter

1. Nationella militärer som tjänstgör vid EUMS eller det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar ska fullgöra de uppgifter som de tilldelats i enlighet med detta beslut och deras arbetsbeskrivning och när det gäller nationella militärer som tjänstgör vid EUMS även enligt bilagan till rådets beslut 2001/80/GUSP, med senare ändringar.

2. Om inte annat anges i instruktioner från EUMS eller det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar ska den begränsning av företrädarbefogenheter som fastställs i artikel 7.4 inte gälla för nationella militärer som tjänstgör vid EUMS eller det verkställande direktoratet för fred, säkerhet och försvar.

Artikel 31

Säkerhetsprövning

Lämplig nivå på säkerhetsprövningen av nationella militärer ska fastställas i skriftväxlingen enligt artiklarna 4 och 28.

Den får inte vara lägre än EU SECRET/SECRET UE.

Artikel 32

Avbrott i och avslutande av utstationeringen

1. Vid avbrott i utstationeringen enligt artiklarna 9, 13 och 15 ska de funktioner och befogenheter som utövas av direktören med ansvar för personalresurser utövas av den behöriga myndigheten enligt artikel 28.1.

2. Vid avslutande av utstationeringen enligt artikel 10 ska de funktioner och befogenheter som utövas av direktören med ansvar för personalresurser utövas av den behöriga myndigheten enligt artikel 28.1.

Artikel 33

Arbetstid

Artikel 12.2 andra stycket ska inte tillämpas på nationella militärer.

Artikel 34

Särskild ledighet

1. Vid beviljande av särskild ledighet enligt artikel 14.2 ska de funktioner och befogenheter som utövas av direktören med ansvar för personalresurser utövas av den behöriga myndigheten enligt artikel 28.1.

2. Den behöriga myndigheten enligt artikel 28.1 kan bevilja obetald särskild ledighet för utbildning i arbetsgivarens regi på grundval av en vederbörligen motiverad begäran från denne.

Artikel 35

Ersättningar

Det får vid skriftväxlingen enligt artiklarna 4 och 28 fastställas att de ersättningar som avses i artiklarna 12.4 och 17 inte ska betalas ut till den nationella militären och att kostnader som fastställs i detta beslut utöver de kostnader som anges i artikel 17.8 och de kostnader som rör genomförandet av arbetsuppgifterna under utstationeringen enligt artiklarna 19 och 20 inte ska ersättas av utrikestjänsten.

KAPITEL VII

ÖVRIGA UTSTATIONERADE EXPERTER

Avsnitt 1

UTBILDNINGSSTATIONERING FÖR YNGRE DIPLOMATER FRÅN EU:S MEDLEMSSTATER

Artikel 36

Behörighet

1. I detta kapitel avses med *yngre diplomater* diplomater med mindre än tre års yrkeserfarenhet inom diplomattjänst i sin EU-medlemsstat.

2. Om inte annat följer av de villkor som anges i skriftväxlingen enligt artikel 4 kan yngre diplomater vara behöriga till en utbildningsstationering i Bryssel eller vid en unionsdelegation.

Artikel 37

Kostnadsfri status

1. Inom ramen för detta beslut ska yngre diplomater anses vara kostnadsfria nationella experter i den mening som avses i artikel 24 och omfattas av de anställningsvillkor som gäller för dessa.

2. När en yngre diplomat väljs ut för utbildningsstationering vid en unionsdelegation kan chefen för avdelningen med ansvar för urval och rekrytering bevilja ersättning för resekostnader i enlighet med artikel 18, med förbehåll för tillgängliga budgetmedel.

Artikel 38

Genomförandebestämmelser

Direktören med ansvar för personalresurser kan fastställa ytterligare anställningsvillkor avseende utbildningsstationering för yngre diplomater.

Avsnitt 2

LIVVAKTER

Artikel 39

Utstationering av livvakter

Livvakter har stora kunskaper på området väpnat skydd som inte finns bland utrikestjänstens anställda. De kan utstationeras vid utrikestjänsten av EU-medlemsstaterna eller av internationella organisationer och tjänstgöra vid en unionsdelegation för att garantera säkerheten för vissa av de anställda.

Artikel 40

Anställningsvillkor för livvakter

1. Utrikestjänstens generalsekreterare får, när så är lämpligt, ingå administrativa ramöverenskommelser med arbetsgivaren, som företräds av den berörda EU-medlemsstatens relevanta myndigheter eller den berörda internationella organisationen, i syfte att fastställa anställningsvillkor och villkor för utstationering av livvakter vid utrikestjänsten för tjänstgöring vid unionsdelegationer.

2. Följande anställningsvillkor ska tillämpas vid utstationering av livvakter:

— Anställningsvillkoren i detta beslut, med förbehåll för bestämmelserna i detta avsnitt.

— De villkor som anges i skriftväxlingen enligt artikel 4.

— De administrativa överenskommelser som avses i punkt 1.

3. Om inte annat följer av de bestämmelser som anges i de administrativa överenskommelserna får utrikestjänsten täcka kostnaderna för den sjukvårdsförsäkring som avses i artikel 11.2.

Artikel 41

Utstationeringsvillkor och utstationeringsperiod

1. Genom undantag från artikel 2.1 e ska livvakter också vara behöriga om de har fördjupade kunskaper i ett av unionens språk och sådana tillfredsställande kunskaper i ett andra språk, företrädesvis franska eller engelska, som krävs för att kunna utföra arbetsuppgifterna.

2. Utstationeringsperioden för livvakter ska fastställas i de administrativa överenskommelser som avses i artikel 40.1 och i skriftväxlingen enligt artikel 4.

Artikel 42

Säkerhetsprövning

Lämplig nivå på säkerhetsprövningen av utstationerade livvakter ska fastställas i skriftväxlingen enligt artikel 4.

Den får inte vara lägre än EU SECRET/SECRET UE.

Avsnitt 3

UTSTATIONERADE MILITÄRA RÅDGIVARE

Artikel 43

Anställningsvillkor för utstationerade militära rådgivare

1. Militära rådgivare kan utstationeras vid utrikestjänsten av EU-medlemsstaterna för tjänstgöring vid unionsdelegationer för att tillhandahålla sitt kunnande och sin militära sakkunskap.

2. Med förbehåll för bestämmelserna i detta avsnitt ska anställningsvillkoren i detta beslut tillämpas på utstationerade militära rådgivare.

3. Utstationerade militära rådgivare ska väljas ut enligt det förfarande som föreskrivs för nationella militärer som tjänstgör vid EUMS.

4. Utstationering av militära rådgivare omfattas av villkoren i skriftväxlingen enligt artikel 4. Den inledande utstationeringsperioden får inte överstiga fyra år och eventuella förlängningar av utstationeringen förutsätter godkännande från EUMC genom förenklat skriftligt förfarande.

5. Vid tillämpning av artikel 22.2 ska utstationerade militära rådgivare betecknas som *försvarsattachéer* i enlighet med diplomatisk sedvänja och i linje med artikel 7 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961. Utstationeringens startdatum enligt artikel 5.1 gäller under förutsättning att deras utnämning godkänns och, i tillämpliga fall, att andra krav som fastställs av den mottagande staten uppfylls.

Artikel 44

Säkerhetsprövning

Lämplig nivå på säkerhetsprövningen av militära rådgivare ska fastställas i skriftväxlingen enligt artikel 4.

Den får inte vara lägre än EU SECRET/SECRET UE.

Avsnitt 4

SÄKERHETSSTYRKOR

Artikel 45

Utstationering av säkerhetsstyrkor

1. Säkerhetsstyrkor kan utstationeras vid utrikestjänsten för tjänstgöring vid EUMS vaktkapacitet för att tillhandahålla en kontaktpunkt dygnet runt sju dagar i veckan för all information som rör pågående eller planerade militära och civila insatser, uppdrag och stödverksamheter inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

2. De utstationerade säkerhetsstyrkorna ansvarar för den allmänna säkerheten och ska under utstationeringen inneha en avlönad tjänst i någon av EU:s medlemsstater.

3. Utstationerade säkerhetsstyrkor omfattas av bestämmelserna i detta beslut med undantag för kapitel IV och artiklarna 26.1, 27 och 30.2.

4. Utstationerade säkerhetsstyrkor ska på motsvarande sätt väljas ut enligt det förfarande som föreskrivs för nationella militärer som tjänstgör vid EUMS.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

Klagomål

1. Nationella experter kan vända sig till generaldirektören för resurshantering med klagomål över en åtgärd som enligt detta beslut har antagits av utrikestjänsten och som går dem emot, med undantag för åtgärder och beslut som direkt följer av beslut som fattats av arbetsgivaren. Om den ifrågasatta åtgärden antogs av generaldirektören för resurshantering ska klagomålet anföras till generalsekreteraren.

2. Klagomålet ska anföras inom tre månader från och med den dag beslutet delges den nationella experten. Generaldirektören för resurshantering eller, i tillämpliga fall, generalsekreteraren ska meddela den nationella experten sitt motiverade beslut inom fyra månader från och med den dag klagomålet anförts. Om det vid utgången av denna tidsfrist ännu inte givits något svar, ska detta anses vara ett tyst avslag.

3. Om klagomålet avslås får den nationella experten väcka talan vid Europeiska unionens domstol enligt artikel 263 i EUF-fördraget och, i tillämpliga fall, enligt artikel 268 i EUF-fördraget.

Artikel 47

Begäranden om bistånd

Nationella experter får begära bistånd från utrikestjänsten, särskilt vid rättsliga förfaranden mot någon som uttalat hotelser, förolämpningar eller varit upphov till ärekränkande handlingar eller yttranden, eller angrepp på person eller egendom som de eller medlemmarna av deras familj utsätts för på grund av deras ställning eller uppgifter.

Nationella experter får begära ersättning för den skada de lidit i den mån de inte uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet själva orsakat skadan och i den mån de inte kunnat få ersättning från den som vållat skadan.

Artikel 48

Krav på återbetalning av felaktigt utbetalda belopp

Varje belopp som utbetalats felaktigt ska återkrävas om den nationella experten varit medveten om att det inte funnits något skäl till utbetalningen eller felet varit så uppenbart att den nationella experten måste ha känt till det.

Begäran om återbetalning ska göras av direktören med ansvar för personalresurser inom fem år från den dag då beloppet betalades ut. Denna tidsfrist ska dock inte gälla om utrikestjänsten kan visa att den nationella experten uppsåtligen har vilselett administrationen för att erhålla beloppet.

Artikel 49

Disciplinregler

Nationella experter omfattas hela tiden av sina nationella disciplinregler.

Artikel 50

Ikraftträdande

1. Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Det ska tillämpas på alla nya utstationeringar och förlängningar av utstationeringar från och med den första dagen i den månad som följer på dess ikraftträdande.

3. Bestämmelserna i beslut HR DEC(2014) 01 av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 4 februari 2014 om fastställande av anställningsvillkor för nationella experter som är utstationerade vid Europeiska utrikestjänsten, ändrat genom beslut HR(2014) 11 av den 16 december 2014, ska fortsätta att tillämpas på pågående utstationeringar som inte omfattas av punkt 2 till dess att dessa utstationeringar löper ut.

4. Detta beslut upphäver och ersätter beslut HR DEC(2014) 01 av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 4 februari 2014 om fastställande av anställningsvillkor för nationella experter som är utstationerade vid Europeiska utrikestjänsten och beslut HR(2014) 11 av den 16 december 2014.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 2026.

Kaja KALLAS
Unionens höga representant
för utrikes frågor och säkerhetspolitik